

National Provincial Bank

National Provincial Bank of England เดิมชื่อ Royal Bank ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ.2376 กลุ่มผู้ก่อตั้งวางกลยุทธ์ตั้งแต่เริ่มแรกว่า ธนาคารนี้จะเป็นกิจการระดับประเทศมากกว่าระดับภูมิภาคโดยมีสาขากระจายตัวอยู่ทั่วยังกฤษและเวลส์ บุคคลผู้มืบทบาทสำคัญที่สุดในการก่อตั้งกิจการคือ Thomas Joplin พ่อค้าไม้ซุงแห่งนิวคาสเซิล เขานำต้นแบบของธนาคารในสก็อตแลนด์และไอร์แลนด์มาใช้โดยให้แต่ละสาขาเป็นธนาคารโดยเอกเทศ มีธนาคารแม่และผู้ถือหุ้นส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าของร่วมกัน สาขาแห่งแรกเปิดกิจการที่ Gloucester เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ.2377 แต่พอถึงปี พ.ศ.2378 ก็ต้องล้มเลิกวิธีดำเนินกิจการสาขาดังกล่าว เพราะไม่ประสบผลสำเร็จ ราวปี พ.ศ.2379 National Provincial Bank มีสาขากว่า 20 แห่งโดยสำนักงานลอนดอนยังคงคุมอำนาจการบริหารงานไว้อย่างเบ็ดเสร็จเพื่อให้สามารถออกธนบัตรของตนเองได้

ภายใต้การนำของผู้จัดการทั่วไปคนแรกคือ Daniel Robertson นายธนาคารชาวสก็อตแลนด์ National Provincial Bank ขยายกิจการอย่างรวดเร็วด้วยการเปิดสาขาใหม่และเข้าซื้อกิจการบริษัทท้องถิ่นที่ทำธุรกิจธนาคารจนมีสาขา 122 แห่งและทุนที่ชำระแล้ว 1 ล้านปอนด์ในปี พ.ศ.2408

ปี พ.ศ.2409 มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายครั้งสำคัญเมื่อ National Provincial Bank ไม่มีสิทธิในการออกธนบัตรอีกต่อไป นอกจากนี้ยังตามมาด้วยการตัดสินใจดำเนินธุรกิจธนาคารในลอนดอนโดยให้อาคารที่สร้างขึ้นใหม่ในนครหลวงแห่งนี้เป็นสำนักงานใหญ่ แล้วดำเนินนโยบายขยายสาขาอย่างรวดเร็วทั้งในลอนดอนและเมืองอื่น ๆ รวมทั้งการซื้อกิจการธนาคารท้องถิ่นอีกหลายแห่ง มาไว้ในครอบครอง เมื่อถึงปลายศตวรรษจึงมีสาขาประมาณ 250 แห่งและทุนที่ชำระแล้ว 3 ล้านปอนด์

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 National Provincial Bank ประสบปัญหาขาดแคลนบุคลากรและการควบคุมการปล่อยเงินกู้

ปี พ.ศ.2461 National Provincial Bank รวมกิจการกับธนาคารเคสียิ่งขนาดใหญ่คือ Union of London & Smiths Bank (เกิดจากการรวมกิจการกับ Smith Payne & Smiths ในปี พ.ศ.2445 และ Prescott's Bank ในปี พ.ศ.2446) กลายเป็น National Provincial & Union Bank of England ถือเป็นหนึ่งนในเหตุการณ์สำคัญของการรวมกิจการครั้งใหญ่ในอุตสาหกรรมธนาคาร

ช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ซึ่งก่อให้เกิดธนาคารระดับ “Big Five” ในที่สุด และ National Provincial & Union Bank of England ก็เป็นหนึ่งในนั้นด้วย ธนาคาร Big Five ดังกล่าวมีบทบาทครอบงำธุรกิจธนาคารของอังกฤษในอีกครึ่งศตวรรษต่อมา

ระหว่างปี พ.ศ.2462 และ 2467 National Provincial & Union Bank of England ซื้อกิจการธนาคารต่าง ๆ มาไว้ในครอบครองมากมาย แต่ภาวะ

บวมทางเศรษฐกิจช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ก็สิ้นสุดลงอย่างรวดเร็วเมื่อเกิดเหตุการณ์ตลาดหุ้นดิ่งเหวในปี พ.ศ.2472ตามมา ด้วยภาวะเศรษฐกิจ

ถดถอยและความต้องการเงินกู้ที่ลดน้อยลงอย่างมากโดยเฉพาะจากภาคธุรกิจ ทำให้ธนาคารต้องรวมกิจการกันอีก

ปี พ.ศ.2493 - 2503 รัฐบาลเริ่มผ่อนคลายความเข้มงวดและการควบคุมต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากสงครามโลกครั้งที่ 2 แบบค่อยเป็นค่อยไป แต่สภาพการแข่งขันอย่างรุนแรงจากบริษัทธุรกิจเข้าซื้อบีบให้ National Provincial หันมาให้ความสนใจในกิจการ Mercantile Credit ด้วยการซื้อกิจการ North Central Finance ในปี พ.ศ.2501 และ Isle of Man Bank ปี พ.ศ.2504 ต่อมา National Provincial ยังเริ่มก้าวเข้าทำธุรกิจปล่อยสินเชื่อแก่ลูกค้ารายย่อย และได้ชื่อว่าเป็นผู้นำในการออกเช็คเมื่อปี พ.ศ.2508

ปี พ.ศ.2511 National Provincial Bank และ Westminster Bank รวมกิจการกันเป็น National Westminster Bank มีผลตั้งแต่วันที่ พ.ศ.2513 เป็นต้นไป